

výklad pouze jednoznačný, pak nelze se dovolávat materiálií zákona proti tomu výkladu, který se podává přímo ze zákona. V daném případě není možno ze znění zákona dospět k jinému úsudku, nežli k tomu, že při oceňování předmětů ve východiskové stabilizační bilanci nerozlišuje se mezi předměty, které byly pořízeny krátce před sestavením této bilance, nebo v době, která je sestavení bilance velmi vzdálena, a důsledně také ne, zda byly tyto předměty pořízeny v době již stabilizované či nikoli. Je-li tomu tak, není možno se materiálií zákona pro opačný výklad zákona dovolávat, nehledíc ani k tomu, že i v těchto materiáliích samých, jak bylo podotknuto již ve shora citovaném nález. Boh. A 12.064/35, lze nalézt výroky, které se zněním zákona jsou v plném souhlasu.

Podle toho, co bylo uvedeno, není nař. rozhodnutí, jež je založeno na výkladu zák. č. 78/1927 Sb., který soud nemohl uznati správným, ve shodě se zákonem, pročež slušelo je zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 12.225.

Cesty: * I zkrácení dosavadního komunikačního spojení může mít povahu cesty nutné s hlediska zák. č. 46/1864 z. z. čes. a § 28 odst. 2 č. 3 čes. ob. zřiz., přistoupí-li k tomu jiné okolnosti, které jsou pro nutnost cesty charakteristické (na př. bezpečnost dopravní, technická výstavba cesty, její účel a p.).

(Nález ze dne 20. prosince 1935 č. 6252/34.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 10.130/32.

Věc: Obec R. proti zemskému úřadu v Praze o veřejnost cesty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem zemského úřadu v Praze z 26. března 1930 bylo v cestě instanční potvrzeno usnesení obec. zastupitelstva v R., jímž bylo vysloveno, že cesta na parcelách č. kat. 80 a 554 v katastrální obci R. je cestou veřejnou. Ke stížnosti majitelů pozemků, po níž cesta vede, zrušil nss nálezem z 9. listopadu 1932 (Boh. A 10.130/32) toto rozhodnutí zemského úřadu pro vadu řízení, kterou shledal v tom, že nebyla v řízení správním zjištěna místní komunikační potřeba do té míry, aby bylo lze učiniti závěr, že příslušná cesta je komunikací nutnou. Vzhledem k tomuto nálezu nss-u uložil zemský úřad v Praze okresnímu úřadu ve Slaném, aby provedl místní šetření za účasti stran za účelem zjištění místní komunikační potřeby sporné cesty. Při tomto šetření bylo konstatováno, že sporná cesta, již používají pouze pěší, je dlouhá 2.107 m a že se jí používá jako spoje z obce R. k N. V protokolu o místním šetření je uvedeno, že s N. má obec R. ještě tři jiné spoje, z nichž dva, vedoucí částečně po okresních silnicích, jsou delší nežli pěšina, o kterou jde, o 499 m a 176 m. K výsledku šetření vyjádřila se st-lka i dnešní zúčastněná strana (majitel pozemků, po níž cesta vede) a obě strany zaujaly pak také ve zvláštních podáních stanovisko k vyjádření protistrany. Zúčastněná strana v podstatě popírala, že by byla

dána nutná komunikační potřeba pro cestu a dovozovala, že cesta znamená pouhé zkrácení spoje proti jiným veřejným komunikacím. St-lka poukazovala v průběhu správního řízení k tomu, že cesta tvoří nutnou komunikační potřebu a upozorňovala jednak na to, že jiné spoje, k jichž zkrácení sporná cesta slouží, jsou technicky neschůdné, že jsou pro pěší nebezpečné vzhledem k automobilové dopravě, a že nemohou zejména nahradití spojení dětem do školy, což vše prokazovala jednak hromadným podáním občanů, jednak přípisy ředitelství měšťanské a obecné školy chlapecké i dívčí v N., městského úřadu v N., jakož i státního obvodního lékaře v N.

Výměrem zemského úřadu v Praze z 30. srpna 1933 byla zrušena usnesení nižších správních stolic a uznáno právem, že sporná cesta není veřejnou. V důvodech konstatoval zemský úřad, že cesty bylo sice podle zjištění od nepamětné doby užíváno k ukojení veřejné potřeby, že však cesta není pro veřejnou komunikační potřebu nezbytnou, ježto spojení obce R. k N. zprostředkují ještě dvě jiné komunikace veřejné, jež jsou k tomu způsobilé, třebaže delší. Je nesporno, že cesta zkracuje jiné spojení, avšak z toho plyne jen, že cesta neslouží nezbytné všeobecné komunikační potřebě veřejné a že je pouze zkrácením jiných veřejných komunikací. Není tedy dána nutnost cesty. Vývody, jimiž má býti zdůrazněna větší výhodnost cesty, bezpečnost, užívánost a pod. jsou po stránce právní bez významu.

Proti tomuto rozhodnutí je obcí R. podána stížnost, vytýkající na prvním místě, že nař. rozhodnutí je stíženo vadou řízení, ježto žal. úřad omezil se na zjištění, že sporná cesta tvoří nejkratší spojení komunikační směrem k N., aniž však jinak veřejnou potřebu této cesty zkoumal. Než tato námitka není důvodná. Stížnost přehlíží, že žal. úřad vychází ze stanoviska, jež pokládá za zjištěné, že příslušné cesty se od nepaměti užívalo k ukojení veřejné komunikační potřeby. V tomto směru se tedy stanovisko žal. úřadu kryje s tím, co stížnost sama tvrdí. Spor je pouze o to, zda komunikační potřeba, které cesta slouží, je nutná.

Pokud pak stížnost vytýká vadu řízení také v tom směru, že žal. úřad nekonal šetření o komunikační nutnosti sporné cesty, bude k ní přihlédnuto při projednávání námítky stížnosti, jež dovozuje, že úřad neprávem na komunikační nutnost cesty neuznal.

Rovněž bezdůvodnou je další námitka stížnosti, jež shledává logický rozpor v nař. rozhodnutí, jestliže na jedné straně se v jeho důvodech uvádí, že cesty se užívalo po dobu nepamětnou k ukojení veřejné komunikační potřeby, na druhé straně se však upírá této cestě charakter nutné komunikace. Nss neshledal, že by tu byl tvrzený rozpor. Z okolnosti, že se určité cesty fakticky užívá k chůzi atd., třeba sebe déle a v sebe větší míře, neplyne ještě, že by cesta ta sloužila k ukojení nutné potřeby; může jíti o cestu z pohodlí, jejíž užívání zájemcům skýtá jisté výhody, jež se však nedá kvalifikovati jako cesta nutná. Tak bylo již v nář. Boh. č. 10.130/32 vysloveno, že samotná okolnost, že cesta tvoří nejkratší spojení mezi určitými frekventovanými body, neospravedlňuje sama o sobě závěr, že komunikace ta je nutnou. Z tohoto se však nedá vyvodit opačný závěr, že by cesta, která znamená vůči ostatním veřejným komunikacím zkrácení určitého spojení, právě z tohoto důvodu nemohla býti nutnou. Nerozhodujeť při posuzování nutnosti určité cesty jediné

její délka, nýbrž záleží i na jiných okolnostech, padajících na váhu pro úsudek, proč se cesty té užívá. Na prvním místě jest se arci zabývatí otázkou, zda příslušnému spojení neslouží též jiné veřejné komunikace. Avšak tímto zjištěním není úkol úřadu vyčerpán, neboť je třeba míti dále na mysli bezpečnost dopravní, technickou výstavbu veřejných komunikací a jejich dopravní určení, dále rozsah jejich používání, a to zejména také po té stránce, které vrstvy obyvatelstva komunikace užívají a k jakým účelům a z jakého důvodu. Shledá-li úřad, že již existující veřejné komunikace dostačují zúplna pro dopravu všech vrstev obyvatelstva, i že jsou k dopravě po všech stránkách způsobilé, pak arci neuzná u cesty, jež znamená zkrácení dosavadního spojení, že je komunikačně nutná. V opačném případě však okolnost, že cesta, o jejíž veřejnost jde, znamená rozmnožení komunikačních spojů, jež je pro publikum zároveň vzhledem ke své délce výhodnější, nemůže býti překážkou toho, aby cesta byla prohlášena za nutnou komunikační potřebu.

Žal. úřad, jak z nař. rozhodnutí je patrné, založil svůj úsudek o tom, že cesta, o níž jde, není nutnou, jediné na okolnosti, že cesta, sloužící spojení s N., není jediným spojením s touto obcí, nýbrž vůči ostatním komunikacím pouhou zkratkou, a prohlásil, že ostatní okolnosti, jichž se st-lka dovolává (bezpečnost, důvod a způsob užívání a pod.), nemají po stránce právní významu. Tento názor spočívá na nesprávném pojetí úkolu, podle kterých momentů jest posouditi spornou otázku, neboť podle toho, co prve bylo uvedeno, záleží na tom, aby právě ze souhrnu všech okolností, padajících na váhu, vyvozen byl úsudek, zda cesta, o níž jde, je pro komunikační potřebu spojením nutným čili nic. Z těchto důvodů bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 12.226.

Řízení správní. — Řízení před nss-em. — Cesty: Pouhý uživatel cesty nemá legitimaci brániti se proti výroku, prohlášení, že určitá cesta není veřejnou, nepropůjčuje mu ji ani okolnost, že jeho užívání je většího rozsahu nežli užívání jiných, leč že by bylo tvrzeno zvláštní právo užívání, přesahující míru obecného užívání a lišící se svou právní povahou od tohoto obecného užívání.

(Nález ze dne 20. prosince 1935 č. 7192/34.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 9359/31, 10.631/33.

Věc: Československý stát (státní lesy a statky) proti zemskému úřadu v Praze o veřejnost cest.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřipustnost.

Důvody: Vzhledem ke stížnostem z veřejnosti provedl okresní úřad v Kaplici místní jednání 9. října 1931 za účelem zjištění stavu těchto cest: I. Od nádraží n.-ského směrem do H., až na místo, kde tato cesta za myslivnou h.-ckou vyúsťuje do silnice, která spojuje osady H. a N.; II. z H., a to od konce okr. silnice směrem do N. na okr. silnici, vedoucí z N. do N. H.; III. od okr. silnice N. H.-T. za nádražím n.-ským